

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/1401**af 23. maj 2016****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 49, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2014/59/EU giver afviklingsmyndighederne beføjelse til at nedskrive og konvertere passiver i et institut under afvikling.
- (2) Derivatkontrakter kan udgøre en betydelig andel af visse kreditinstitutters forpligtelsesstruktur. Værdiansættelsen af sådanne kontrakter er imidlertid en kompleks proces, eftersom deres værdi er forbundet med værdien af de underliggende instrumenter, aktiver eller enheder, som udvikler sig med tiden og kun kommer til konkret udtryk ved ophør eller afvikling.
- (3) Tidligere erfaringer har vist, at kompleksiteten ved at værdiansætte derivatpassiver ved en af modparternes sammenbrud kan gøre værdiansættelsesprocessen tidskrævende, indebære enorme omkostninger og give anledning til retssager.
- (4) Praksis viser endvidere, at derivatkontrakter kan indeholde forskellige metoder til fastlæggelse af det skyldige beløb mellem modparter ved afvikling, og nogle af dem lader det være helt op til den ikke-misligholdende modpart at fastsætte afviklingsbeløbet og/eller afviklingsdatoen.
- (5) For at undgå moralsk hasard og sikre effektiviteten af afviklingshandlingerne bør afviklingsmyndighederne følgelig vedtage og gennemføre passende metoder til værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivatkontrakter inden for en tidsfrist, der er forenelig med den hastighed, hvormed afviklingsprocessen gennemføres, og baseret på objektive og, hvor det er muligt, let tilgængelige oplysninger. Det er vigtigt, at værdiansættelsesmetoden omfatter en række proceduremæssige bestemmelser om meddelelse af afviklingsmyndighedens afgørelser om afvikling samt om, hvordan der opnås genanskaffelsehandlende med modparter, der er berørt af afslutningen.
- (6) Derivatkontrakter, der er omfattet af en nettingaftale, giver anledning til et engangsafviklingsbeløb i tilfælde af en kontrakts ophør før tid. Artikel 49 i direktiv 2014/59/EU bestemmer, at værdien af sådanne kontrakter fastlægges på nettobasis i overensstemmelse med aftalevilkårene. Afviklingsmyndigheden eller en uafhængig valuar bør derfor respektere nettinggrupper, der er defineret i nettingaftaler, uden at være i stand til at vælge bestemte kontrakter og udelukke andre.
- (7) I henhold til artikel 49 direktiv 2014/59/EU fastlægger afviklingsmyndigheden eller en uafhængig valuar værdien af derivataftaler som led i værdiansættelsen efter artikel 36 i samme direktiv. For så vidt angår derivatpassiver bør værdiansættelsen tilsigte at fastlægge værdien hurtigt og på forhånd med henblik på bail-in og samtidigt give afviklingsmyndigheden den nødvendige fleksibilitet til at foretage en efterfølgende justering af fordringsbeløbene.

⁽¹⁾ EUTL L 173 af 12.6.2014, s. 190.

- (8) Vurderingen af, hvorvidt der skal foretages bail-in, eller derivatpassiverne skal udelukkes fra anvendelsesområdet for bail-in i henhold til artikel 44, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, bør foretages forud for afgørelsen om afslutning som led i værdiansættelsen i henhold til artikel 36 i samme direktiv.
- (9) Værdiansættelsen af derivatpassiver bør sætte afviklingsmyndighederne i stand til forud for afgørelsen om afslutning at vurdere det potentielle beløb, hvormed disse passiver muligvis kan blive genstand for bail-in efter afslutningen, samt det potentielle værditab, som kan opstå som følge af afviklingen.
- (10) Afviklingen af derivatkontrakter kan give anledning til yderligere tab, som ikke afspejles i going concern-værdiansættelsen, og som eksempelvis kan skyldes faktiske genanskaffelsesomkostninger, som modparten er blevet påført, og som vil øge de afviklingsomkostninger, som instituttet under afvikling skal betale, eller omkostninger, som instituttet under afvikling er blevet påført i forbindelse med genetablering af handler med eksponeringer, der er udsat for et åbent markedes risici som følge af afviklingen. Hvis de tab, der er lidt eller forventes at blive lidt i forbindelse med afviklingen af derivater, overstiger den andel af de tilsvarende passiver, som rent faktisk vil være til rådighed til bail-in, kan det overskydende tab øge byrden forbundet med bail-in for andre kreditorer i instituttet under afvikling. I sådanne tilfælde vil tabene, som vil blive dækket af passiver, der ikke hidrører fra derivatkontrakter, der indgår i bail-in, være større end de ville have været uden afviklingen og bail-in af derivatkontrakter, og derfor kan afviklingsmyndigheden overveje at undtage derivatkontrakter fra bail-in i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3, litra d), i direktiv 2014/59/EU og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/860⁽¹⁾, som er vedtaget i medfør af artikel 44, stk. 11, i samme direktiv. Enhver udøvelse af bail-in-beføjelsen i forbindelse med sådanne passiver bør være omfattet af undtagelserne i artikel 44, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU og de skønsmæssige undtagelser i artikel 44, stk. 3, i samme direktiv som specificeret i delegeret forordning (EU) 2016/860.
- (11) Da der er behov for en konsekvent fortolkning af artikel 49, stk. 3 og 4, i direktiv 2014/59/EU, bør metoderne og principperne for den værdiansættelse af derivater, der foretages af uafhængige valuarer og afviklingsmyndighederne, præciseres.
- (12) En værdiansættelsesmetode, der er baseret på faktiske eller hypotetiske genanskaffelsesomkostninger for de afviklede passiver, ville give resultater svarende til den fremherskende markedspraksis og ville være i overensstemmelse med de principper for værdiansættelse, der kræves i henhold til artikel 74 i direktiv 2014/59/EU, og som skal fastslå, hvorvidt aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere.
- (13) Ved anvendelsen af værdiansættelsesmetoden bør afviklingsmyndigheden kunne anvende forskellige datakilder, herunder datakilder, som instituttet under afvikling, modparter og tredjeparter stiller til rådighed. Det er ikke desto mindre hensigtsmæssigt at fastsætte principperne for de typer af data, der skal tages i betragtning i forbindelse med værdiansættelsen for at sikre en objektiv fastlæggelse af værdien.
- (14) Modparter i derivatkontrakter, som afvikles af afviklingsmyndighederne, kan vælge at indgå en eller flere genanskaffeshandler for at erstatte deres eksponering efter afviklingen. Sådanne genanskaffeshandler bør udgøre en privilegeret datakilde for værdiansættelsen, hvis de indgås på kommercielt rimelige vilkår pr. afviklingsdatoen eller så snart, det er praktisk muligt derefter. Afviklingsmyndighederne bør derfor, når de giver meddelelse om afgørelsen om afvikling, give modparterne mulighed for at forelægge dokumentation for kommercielt rimelige genanskaffeshandler inden for en frist, der er forenelig med det forventede reference-tidspunkt for værdiansættelsen. Hvis modparterne har forelagt sådan dokumentation inden for fristen, bør valuaren fastlægge afviklingsbeløbet til prisen ved disse genanskaffeshandler. Hvis modparterne ikke har forelagt dokumentation for kommercielt rimelige genanskaffeshandler inden for fristen, bør afviklingsmyndighederne kunne foretage deres værdiansættelse på grundlag af tilgængelige markedsoplysninger som f.eks. middeldkurser og bid-offer spreads for at vurdere de hypotetiske genanskaffelsesomkostninger, dvs. det tab eller de omkostninger, der ville være påført som følge af genetableringen af en risikoafdækning eller en relateret handelsposition på grundlag af nettorisikoen.
- (15) Derivatprodukter og -markeder er meget uensartede, og det er umuligt at udpege en enkelt markedspraksis for indgåelse af genanskaffeshandler. Derfor skal begrebet »kommercielt rimelige genanskaffeshandler« defineres bredt for at give valuaren mulighed for at foretage den krævede vurdering i alle markedssammenhænge. Begrebet skal således forstås som en genanskaffeshandel, der indgås på grundlag af nettorisikoen, på betingelser, der er i overensstemmelse med almindelig markedspraksis, og på grundlag af en rimelig indsats for at opnå de

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/860 af 4. februar 2016 om yderligere præcisering af de omstændigheder, under hvilke udelukkelse fra anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne er nødvendig, jf. artikel 44, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 144 af 1.6.2016, s. 11).

økonomisk mest fordelagtige vilkår. Valuaren bør blandt andre elementer navnlig tage hensyn til antallet af dealere, som modparten har henvendt sig til, antallet af bindende tilbud, der er opnået, og hvorvidt det prismæssigt bedste tilbud er blevet valgt. Afviklingsmyndigheden bør i afviklingsmeddelelsen også kunne specificere de kriterier, den vil anvende ved vurderingen.

- (16) Den EU-lovgivning, som er blevet vedtaget de seneste år, har i overensstemmelse med internationale standarder søgt at øge gennemsigtigheden og risikobegrænsningen på markedet for derivatkontrakter ved at fastsætte bestemmelser om obligatorisk clearing gennem centrale modparter for standardiserede OTC-derivater, værdiansættelses- og marginkrav for derivater, der er cleareret via centrale modparter, og en bred vifte af OTC-derivater samt obligatorisk indberetning til transaktionsregistre for alle OTC-derivater.
- (17) Hvis en central modpart, som er et clearingmedlem, bringes under afvikling, og afviklingsmyndigheden afviklede derivatkontrakter forud for bail-in, kan det pågældende clearingmedlem betegnes som et misligholdende clearingmedlem, for så vidt angår den centrale modpart og i forbindelse med den eller de relevante nettinggrupper. De interne procedurer og mekanismer for et clearingmedlems misligholdelse (den centrale modparts procedurer i tilfælde af misligholdelse), som centrale modparter indførte på baggrund af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, giver et pålideligt grundlag for fastlæggelse af værdien af den derivatforpligtelse, der opstår på tværs af nettinggruppen som følge af afviklingen — også i forbindelse med bail-in i en afviklingsproces.
- (18) Det kan være adskillige dage efter den udløsende hændelse at gennemføre den centrale modparts procedurer i tilfælde af misligholdelse. I det særlige tilfælde, som afvikling udgør, kunne afventning af misligholdelsesprocedurerens afslutning over en meget lang periode med henblik på fastsættelse af derivaternes værdi underminere tidsplanen for afviklingen og målene og kunne medføre unødvendige forstyrrelser på finansmarkederne. Det er således nødvendigt, at afviklingsmyndigheden sammen med den centrale modpart og den centrale modparts kompetente myndighed aftaler en frist for fastlæggelse af beløbet ved førtidig opsigelse under hensyntagen til den centrale modparts såvel som afviklingsmyndighedens begrænsninger.
- (19) Beløbet ved førtidig opsigelse, som fastlægges af den centrale modpart i overensstemmelse med dennes procedurer i tilfælde af misligholdelse inden for den aftale frist, bør godkendes af valuaren. Hvis den centrale modpart ikke fastlægger beløbet ved førtidig opsigelse inden for den aftalte frist eller ikke anvender sine procedurer i tilfælde af misligholdelse, bør afviklingsmyndigheden have mulighed for at anvende sine egne skøn til fastsættelse af beløbet ved førtidig opsigelse. Afviklingsmyndigheden bør også kunne anvende en midlertidig fastlæggelse baseret på sine egne skøn, hvis en sådan handling er berettiget som følge af afviklingsprocessens hastende karakter, og forudsat at den ajourfører sin værdiansættelse efter den centrale modparts afslutning af sine procedurer i tilfælde af misligholdelse ved fristens udløb. Afviklingsmyndigheden bør kunne tage hensyn til oplysninger forelagt af den centrale modpart efter fristen i forbindelse med den efterfølgende endelige værdiansættelse, hvis sådanne er til rådighed på dette tidspunkt, og under alle omstændigheder når den foretager værdiansættelsen af forskel i behandlingen i henhold til artikel 74 i direktiv 2014/59/EU. Denne forordning bør være med forbehold af de procedurer i tilfælde af misligholdelse, som de centrale modparter gennemfører i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 648/2012.
- (20) Bestemmelserne i denne forordning bør ikke påvirke den centrale modparts interne procedurer for overdragelse af de aktiver og positioner, der er etableret mellem et misligholdende clearingmedlem og dets kunder, vedtaget i overensstemmelse med artikel 48, stk. 4, i forordning (EU) nr. 648/2012, og bør være forenelige med andre relevante bestemmelser eller vilkår i tilladelsen, som kan påvirke afviklingen af de relevante derivatkontrakter.
- (21) Tidspunktet for værdiansættelsen af derivatkontrakter bør afspejle værdiansættelsesprincippet, som tager hensyn til de faktiske eller hypotetiske genanskaffelsesomkostninger, som modparterne påføres. For at værdiansættelsen kan være så nøjagtig som muligt, bør værdiansættelsen foretages på afviklingsdatoen eller, hvis dette ikke er kommercielt rimeligt, på den første dag og det første tidspunkt, hvor en markedspris er tilgængelig for det underliggende aktiv. I de tilfælde, hvor beløbet ved førtidig opsigelse fastlægges af en central modpart eller fastlægges til prisen for genanskaffeshandlerne, bør referencetidspunktet være tidspunktet for den centrale modparts fastlæggelse eller for genanskaffeshandlerne.
- (22) Hvis afviklingsmyndigheden på grund af sagens hastende karakter beslutter at gennemføre en midlertidig værdiansættelse i henhold til artikel 36, stk. 9, i direktiv 2014/59/EU, bør afviklingsmyndigheden eller valuaren som en del af den midlertidige værdiansættelse forud for referencetidspunktet kunne fastlægge værdien af derivatpassiver midlertidigt på grundlag af værdiestimer og data, som er til rådighed på det pågældende tidspunkt. Hvis afviklingsmyndigheden foretager afviklingshandlinger på grundlag af den midlertidige

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

værdiansættelse i overensstemmelse med artikel 36, stk. 12, i direktiv 2014/59/EU, vil den relevante markedsudvikling, der er blevet konstateret, eller dokumentation for faktiske genanskaffelseshandler på referencetidspunktet enten blive afspejlet i en efterfølgende midlertidig værdiansættelse eller i den endelige værdiansættelse, der foretages i medfør af artikel 36, stk. 10, i nævnte direktiv.

- (23) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (24) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, hørt Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »nettinggruppe«: gruppe af kontrakter, der er underlagt en nettingaftale som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 98), i direktiv 2014/59/EU
- 2) »valuar«: den uafhængige ekspert, der er udpeget til at foretage værdiansættelsen i overensstemmelse med de krav og kriterier, der er fastsat i fjerde del i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 ⁽²⁾, eller afviklingsmyndigheden, når denne foretager værdiansættelsen i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2 og 9, i direktiv 2014/59/EU
- 3) »central modpart«: en central modpart som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 648/2012, for så vidt at den enten er
 - a) etableret i Unionen og har tilladelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 14 til 21 i forordning (EU) nr. 648/2012
 - b) etableret i et tredjeland og er anerkendt i overensstemmelse med proceduren i artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012
- 4) »clearingmedlem«: et clearingmedlem som defineret i artikel 2, stk. 14), i forordning (EU) nr. 648/2012
- 5) »afviklingsdato«: den dato og det tidspunkt for afviklingen, som er præciseret i afviklingsmyndighedens meddelelse om afgørelsen om afvikling
- 6) »genanskaffelseshandel«: en transaktion, der er gennemført på eller efter afviklingsdatoen for en derivatkontrakt for på grundlag af nettorisikoen at genetablere en risikoafdækning eller en relateret handelsposition, som er blevet opsagt, på økonomiske vilkår svarende til den afviklede transaktion
- 7) »kommercielt rimelig genanskaffelseshandel«: en genanskaffelseshandel, der indgås på grundlag af nettorisikoen, på betingelser, der er i overensstemmelse med almindelig markedspraksis, og på grundlag af en rimelig indsats for at opnå de økonomisk mest fordelagtige vilkår.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis (EUT L 184 af 8.7.2016, s. 1).

Artikel 2

Sammenligning mellem værditabet som følge af henholdsvis afviklingen og derivatkontrakternes bail-in-potentiale

1. Afviklingsmyndigheden sammenligner med henblik på artikel 49, stk. 4, litra c), i direktiv 2014/59/EU følgende:
 - a) de tab, som vil blive dækket af derivatkontrakterne ved bail-in, beregnet ved at gange:
 - i) andelen, blandt alle passiver af samme rang, af passiver hidrørende fra derivatkontrakterne fastlagt som en del af værdiansættelsen i henhold til artikel 36 i direktiv 2014/59/EU og ikke omfattet af udelukkelse fra bail-in i medfør af artikel 44, stk. 2, i nævnte direktiv, med
 - ii) de samlede forventede tab, som skal dækkes af alle passiver med samme rang som derivaterne, herunder derivatpassiverne hidrørende fra afviklingenmed
 - b) værditabet baseret på en vurdering af de omkostninger, udgifter eller andre værdiforringelser, som forventes at opstå som følge af afviklingen af derivatkontrakterne, og fastlagt ved at beregne summen af følgende elementer:
 - i) risikoen for et øget afviklingskrav fra modparter som følge af de omkostninger til fornyet afdækning, som modparten forventer at blive påført, under hensyntagen til bid-offer, mid-to-bid eller mid-to-offer spreads i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, litra b)
 - ii) de omkostninger, som instituttet under afvikling forventes at blive påført ved indgåelse af eventuelle sammenlignelige derivathandler, som anses for at være nødvendige for at genetablere en risikoafdækning for en eventuel åben eksponering eller for at bevare en acceptabel risikoprofil i overensstemmelse med afviklingsstrategien. Omkostningerne ved indgåelse af en sammenlignelig derivathandel kan beregnes under hensyntagen til initialmarginkrav og fremherskende bid-offer spreads
 - iii) en eventuel reduktion af franchiseværdien som følge af afviklingen af derivatkontrakter, herunder en eventuel værdiansættelsesforringelse for andre eller underliggende aktiver, som er forbundet med de derivatkontrakter, som afsluttes, og eventuelle virkninger for finansieringsomkostninger eller indtægtsniveauer
 - iv) en eventuel forsigtighedsbuffer over for mulige negative virkninger af afviklingen som f.eks. fejl og tvister vedrørende transaktioner eller udveksling af sikkerhed.
2. Sammenligningen i stk. 1 foretages, før der træffes afgørelse om afvikling, som en del den værdiansættelse, der anvendes som udgangspunkt for afgørelser om de afviklingshandlinger, der kræves i henhold til artikel 36 i direktiv 2014/59/EU. Når en delegeret retsakt, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 36, stk. 15, i nævnte direktiv, træder i kraft, skal sammenligningen være i overensstemmelse med kravene i den pågældende delegerede retsakt.

Artikel 3

Meddelelse af afgørelsen om afslutning

1. Forud for udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i forbindelse med passiver hidrørende fra derivatkontrakter meddeler afviklingsmyndigheden modparterne til disse kontrakter afgørelsen om afslutning af kontrakter i medfør af artikel 63, stk. 1, litra k), i direktiv 2014/59/EU.
2. Afgørelsen om afslutning træder i kraft øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt for afvikling, som er nærmere fastlagt i meddelelsen.

3. I den i stk. 1 omhandlede afgørelse fastlægger afviklingsmyndigheden under hensyntagen til kravene i artikel 8, stk. 1, litra c), den dato og det tidspunkt, hvorpå modparterne senest kan forelægge afviklingsmyndigheden dokumentation for kommercielt rimelige genanskaffelseshandler med henblik på beregning af afviklingsbeløbet i henhold til artikel 6, stk. 1. Modparten forelægger også afviklingsmyndigheden et resumé af eventuelle kommercielt rimelige genanskaffelseshandler.

4. Afviklingsmyndigheden kan ændre den dato og det tidspunkt, hvorpå modparterne senest kan forelægge dokumentation for kommercielt rimelige genanskaffelseshandler, hvis en sådan ændring er forenelig med artikel 8, stk. 1, litra c).

En eventuel beslutning om at ændre den dato og det tidspunkt, hvorpå modparterne senest kan forelægge dokumentation for kommercielt rimelige genanskaffelseshandler, meddeles modparten.

5. I den i stk. 1 omhandlede afgørelse kan afviklingsmyndigheden nærmere fastlægge de kriterier, som den har til hensigt at anvende, når den vurderer, hvorvidt genanskaffelseshandlerne er kommercielt rimelige.

6. Denne artikel finder ikke anvendelse på afvikling og værdiansættelse af centralt cleared derivatkontrakter, som er indgået mellem det institut under afvikling, som fungerer som clearingmedlem, og en central modpart.

Artikel 4

Nettingaftalens rolle

For kontrakter, der er omfattet af en nettingaftale, fastlægger valuaren i overensstemmelse med artikel 2, 5, 6 og 7 et enkelt beløb, som instituttet under afvikling har den retlige beføjelse til at modtage eller den retlige forpligtelse til at betale som følge af afviklingen af alle derivatkontrakterne i nettinggruppen som defineret i nettingaftalen.

Artikel 5

Værdiansættelsesprincip for beløbet ved førtidig opsigelse

1. Valuaren fastlægger værdien af passiver hidrørende fra derivatkontrakter som et beløb ved førtidig opsigelse, der beregnes som summen af følgende beløb:

- a) ubetalte beløb, sikkerhedsstillelse eller andre beløb, som instituttet under afvikling skylder modparten, fratrukket ubetalte beløb, sikkerhedsstillelse og andre beløb, som modparten skylder instituttet under afvikling på afviklingsdatoen
- b) et afviklingsbeløb, som dækker de tab eller omkostninger, som påføres derivatmodparter, eller de gevinster, disse realiserer, ved at genanskaffe eller opnå den økonomiske modværdi af de afsluttede kontraktors væsentlige vilkår og parternes optionsret, hvad angår disse kontrakter.

2. I forbindelse med stk. 1 betyder ubetalte beløb, for så vidt angår afviklede derivatkontrakter, summen af følgende:

- a) beløb, som forfaldt på eller før afviklingsdatoen, og som endnu ikke var betalt på denne dato
- b) et beløb svarende til markedsværdien af det aktiv, som blev krævet leveret for hver forpligtelse i derivatkontrakterne, som blev krævet afregnet ved levering på eller før afviklingsdatoen, og som ikke var blevet afregnet på afviklingsdatoen
- c) beløb hidrørende fra renter eller kompensation fra perioden fra den dato, hvorpå de relevante betalings- eller leveringsforpligtelser skulle indfries, og indtil afviklingsdatoen.

Artikel 6

Fastlæggelse af afviklingsbeløbet

1. Hvis en modpart har forelagt dokumentation for kommercielt rimelige genanskaffelseshandler inden for den i artikel 3, stk. 3, fastsatte frist, fastlægger valuaren afviklingsbeløbet til prisen ved disse genanskaffelseshandler.
2. Hvis en modpart ikke har forelagt dokumentation for nogen genanskaffelseshandler inden for den i artikel 3, stk. 3, omhandlede frist, hvis valuaren konkluderer, at de genanskaffelseshandler, der er givet meddelelse om, ikke blev indgået på kommercielt rimelige vilkår, eller hvis artikel 7, stk. 7, eller artikel 8, stk. 2, finder anvendelse, fastlægger valuaren afviklingsbeløbet på grundlag af følgende:
 - a) middelkurser ved dagens afslutning i overensstemmelse med de sædvanlige forretningsprocesser i instituttet under afvikling på den dato, der er fastsat i medfør af artikel 8
 - b) mid-to-bid spread eller mid-to-offer spread alt afhængigt af de nettede risikopositioners retning
 - c) justeringer af de i litra a) og b) omhandlede priser og spænd, hvis det er nødvendigt for at afspejle likviditeten på markedet for de underliggende risici eller instrumenter og eksponeringens størrelse set i forhold til markedsdybden samt en eventuel modelrisiko.
3. Hvad angår koncerninterne passiver, kan valuaren fastsætte værdien til middelkurserne ved dagens afslutning, jf. stk. 2, litra a), uden hensyntagen til stk. 2, litra b) og c), hvis afviklingsstrategien ville indebære fornyet afdækning af de afsluttede transaktioner via en anden koncernintern derivattransaktion eller gruppe af transaktioner.
4. Med henblik på fastlæggelse af størrelsen af afviklingsbeløbet i henhold til stk. 2 tager valuaren en omfattende vifte af tilgængelige og pålidelige datakilder i betragtning og kan anvende observerbare markedsdata eller teoretiske priser genereret ved hjælp af værdiansættelsesmodeller, der skal udregne skønsmæssige beløb, herunder følgende datakilder:
 - a) data forelagt af tredjeparter, herunder f.eks. observerbare markedsdata eller data om værdiansættelsesparametre og pristilbud fra prisstillere eller, hvis en kontrakt cleares centralt, værdier eller skøn indhentet hos centrale modparter
 - b) for standardiserede produkter, værdiansættelser genereret af valuarens egne systemer
 - c) data, der er tilgængelige i instituttet under afvikling, som f.eks. interne modeller og værdiansættelser, herunder uafhængige kurskontroller, der er gennemført i henhold til artikel 105, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾
 - d) andre data forelagt af modparter end dokumentation for genanskaffelseshandler, som er meddelt i henhold til artikel 3, stk. 3, herunder data om aktuelle eller tidligere værdiansættelsestvister vedrørende tilsvarende eller relaterede transaktioner og pristilbud
 - e) andre relevante data.
5. Med henblik på stk. 2, litra b), kan afviklingsmyndigheden pålægge instituttet under afvikling at gennemføre en ajourført uafhængig kurskontrol pr. referencetidspunktet som fastsat i medfør af artikel 8 ved hjælp af de oplysninger ved dagens afslutning, som er tilgængelige på afviklingsdatoen.
6. Denne artikel finder ikke anvendelse på fastlæggelsen af et afviklingsbeløb for clearede derivatkontrakter, der er indgået mellem et institut under afvikling og en central modpart, undtagen i de i artikel 7, stk. 7, omhandlede undtagelsestilfælde.

Artikel 7

Værdiansættelse af clearede derivatkontrakter, der er indgået mellem et institut under afvikling og en central modpart

1. Valuaren fastsætter værdien af passiver hidrørende fra derivatkontrakter, der er indgået mellem, på den ene side, et institut under afvikling, der fungerer som clearingmedlem, og, på den anden side, en central modpart, på grundlag af det værdiansættelsesprincip, der er specificeret i artikel 5. Beløbet ved førtidig opsigelse fastlægges af den centrale modpart

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

inden for den i stk. 5 fastsatte frist i overensstemmelse med den centrale modparts procedurer i tilfælde af misligholdelse og efter fradrag af den sikkerhedsstillelse, som instituttet under afvikling har stillet, herunder initialmarginen, variationsmarginen og de bidrag, som instituttet under afvikling har ydet til den centrale modparts misligholdelsesfond.

2. Afviklingsmyndigheden meddeler den centrale modpart og den centrale modparts kompetente myndighed sin afgørelse om afslutning af derivatkontrakterne i medfør af artikel 63, stk. 1, litra k), i direktiv 2014/59/EU. Afgørelsen om afslutning træder i kraft øjeblikkeligt eller på den dato og det tidspunkt, der er anført i meddelelsen.

3. Afviklingsmyndigheden skal pålægge den centrale modpart at forelægge sin værdiansættelse af beløbet ved førtidig opsigelse for alle derivatkontrakterne i den relevante nettinggruppe i overensstemmelse med den centrale modparts procedurer i tilfælde af misligholdelse.

4. Den centrale modpart skal forelægge afviklingsmyndigheden alle sine dokumenter om procedurer i tilfælde af misligholdelse og aflægge rapport om de tiltag vedrørende misligholdelse, der er gennemført.

5. Afviklingsmyndigheden skal efter aftale med den centrale modpart og dennes kompetente myndighed fastsætte fristen for den centrale modparts forelæggelse af værdiansættelsen af beløbet ved førtidig opsigelse. Til det formål tager afviklingsmyndigheden, den centrale modpart og den centrale modparts kompetente myndighed begge følgende elementer i betragtning:

a) procedurerne i tilfælde af misligholdelse som fastsat i den centrale modparts styringsregler i overensstemmelse med artikel 48 i forordning (EU) nr. 648/2012

b) tidsplanen for afviklingen.

6. Afviklingsmyndigheden kan ændre den frist, der fastsættes i henhold til stk. 5, efter aftale med den centrale modpart og dennes kompetente myndighed.

7. Uanset stk. 1 kan afviklingsmyndigheden beslutte at anvende metoden i artikel 6 efter høring af den centrale modparts kompetente myndighed i følgende to tilfælde:

a) den centrale modpart forelægger ikke værdiansættelsen af beløbet ved førtidig opsigelse inden for den frist, som afviklingsmyndigheden har fastsat i henhold til stk. 5, eller

b) den centrale modparts værdiansættelse af beløbet ved førtidig opsigelse er ikke i overensstemmelse med den centrale modparts procedurer i tilfælde af misligholdelse som fastsat i artikel 48 i forordning (EU) nr. 648/2012.

Artikel 8

Tidspunkt for fastsættelse af værdien af derivatpassiver og tidlig fastlæggelse

1. Valuaren fastsætter værdien af derivatpassiver på følgende tidspunkt:

a) hvis valuaren fastlægger beløbet ved førtidig opsigelse til priserne ved genanskaffelseshandler i henhold til artikel 6, stk. 1, den dato og det tidspunkt, hvor genanskaffelseshandlerne indgås

b) hvis valuaren fastlægger beløbet ved førtidig opsigelse i overensstemmelse med den centrale modparts procedurer i tilfælde af misligholdelse i henhold til artikel 7, stk. 1, den dato og det tidspunkt, hvor beløbet ved førtidig opsigelse er blevet fastlagt af den centrale modpart

c) i alle andre tilfælde afviklingsdatoen eller, hvis denne dato ikke er kommercielt berettiget, datoen og tidspunktet, hvorpå en markedspris er tilgængelig for det underliggende aktiv.

2. Valuaren kan som en del af den midlertidige værdiansættelse, der gennemføres i henhold til artikel 36, stk. 9, i direktiv 2014/59/EU, fastlægge værdien af passiver hidrørende fra derivater tidligere end det tidspunkt, der er fastsat i henhold til stk. 1. En sådan tidlig fastlæggelse skal foretages på grundlag af skøn, under anvendelse af de i artikel 5 og artikel 6, stk. 2-5, omhandlede principper, og af data, der er til rådighed på fastsættelsestidspunktet.

3. Hvis valuaren foretager en tidlig fastlæggelse i henhold til stk. 2, kan afviklingsmyndigheden på et hvilket som helst tidspunkt anmode valuaren om at ajourføre den midlertidige værdiansættelse for at tage hensyn til relevant observerbar markedsudvikling eller dokumentation for kommercielt rimelige genanskaffelseshandler, der er indgået på det tidspunkt, der er fastsat i henhold til stk. 1. En sådan udvikling eller dokumentation, som er tilgængelig på den dato og det tidspunkt, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, skal tages i betragtning ved den efterfølgende endelige værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 36, stk. 10, i direktiv 2014/59/EU.

4. Hvis en valuar foretager en tidlig fastlæggelse i henhold til stk. 2, for så vidt angår derivatkontrakter, der er indgået mellem et institut under afvikling, der fungerer som clearingmedlem, og en central modpart, tager valuaren passende hensyn til et eventuelt skøn over forventede afviklingsomkostninger, som den centrale modpart forelægger.

Hvis den centrale modpart forelægger en værdiansættelse af beløbet ved førtidig opsigelse i overensstemmelse med den centrale modparts procedurer i tilfælde af misligholdelse inden for den frist, der er fastsat i henhold til artikel 7, stk. 5 og 6, tager valuaren hensyn til den efterfølgende endelige værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 36, stk. 10, i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. maj 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand
